

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 19. Eximia nomina hujus cœlestis gaudij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

donavit urbem non tam considerans in
mam recipientis conditionem quam quan
dare deceret suminam largientis dignitatem.
Divina majestas minus adhuc quam rego
terræ respicit ad vilitatem & indignationem
eorum quibus dona sua confert. Sufficiunt
homini Deum amanti recipere favores &
quos & recreationes mentis, quales nobis con
ferre possunt Creaturæ; Verum his non con
tentus est Deus, parum ipsi videtur omni
creatum, amat tractare nos conformem
magnificentiae suæ & bonitati infinita
tatis naturæ nostræ nullâ habita ratione.

§. XIX.

Eximia nomina hujus cœlestis gaudii.

Excellentiam hujus gaudii, quo dignatus
Deus exhilarare sperantes in se indicat
etiam eximia ejus nomina in divinis scriptis
expressa. Nam S. Joannes appellat manus
absconditum quod nemo novit, nisi qui sibi
Apoc. 2. S. Paulus pacem Dei, que ex superiu
rnem sensum. Ad Phil. 4. Propheta illius
Sabbathum delicatum. c. 58. Psaltes regu
torrentem voluptatis & inebriantem ubera
tem domus Dei. Psal. 35. S. Petrus, *letitiam*
enarrabilem 1. Pet. 1. Denique Christus p*le*
optimam partem vocat, quæ non auferend

& gaudium quod nemo tolleret a possessore ilius. S. Gertrudis loquens de internâ, quâ affectus mentis dulcedine, solebat dicere, nunquam se ausam fuisse cuiquam hominum tam exponere, propter pusillanimitatem, ut addebat, & incredulitatem cordis humani. S. Bernardus id ipsum confirmans ait, quod quicunque conaretur de hac cælesti suavitate aliquid proferre, non magis intelligeretur ab iis qui eam non sunt experti, quam si peregrina illis ignotaque lingua loqueretur. ser. 85. in cant. Idem adiungit alibi: Si mihi id experiri liceret, putas me posse eloqui quod ineffabile est. S. Item Augustinus disertè fateatur: Non sufficit lingua mea cordi meo, tametsi modicum quid experto. Et iterum alibi idem tractans argumentum, postquam confusè quedam hac de re insinuasset, subiungit: mysterium hoc non nisi à perfectis viuis posse intelligi.

§. XX.

Discrimen inter voluptates corporis & animi.

Si dicit aliquis, si divinæ istæ suavitates tam sunt admirabiles, ut præfertur, unde est quod tam pauci earum desiderio teneantur aut incitentur amore! Aut qui fieri potest ut non tantum, non quærantur magno